

Nasza szkoła świętowała 21 marca 2013 r. jubileusz 10-lecia nauczania integracyjnego. Decyzja o stworzeniu pierwszej klasy integracyjnej w szkole masowej, jak podkreślali zgodnie wszyscy inicjatorzy tego przedsięwzięcia, nie należała do łatwych. Dostosowanie nowego budynku, który oddano do użytku w 2003 roku, do potrzeb osób niepełnosprawnych, zapoczątkowało w Siedlcach kształcenie integracyjne na poziomie ponadgimnazjalnym. Dotychczas w ZSP nr 3 powstało 38 klas integracyjnych, w których oprócz pełnosprawnych rówieśników mogło uczyć się 167 uczniów o szczególnych potrzebach edukacyjnych. Uczniowie posiadający orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego wydane przez poradnię psychologiczno – pedagogiczną obecnie kształcą się w klasach liceum ogólnokształcącego o specjalności biologicznej i informatycznej oraz w zasadniczych klasach zawodowych: cukiernik i mechanik pojazdów samochodowych. Klasami integracyjnymi były także klasy zawodowe o specjalności kucharz, technik żywienia oraz wiele klas liceum profilowanego. Od 2011 roku, dzięki współpracy władz miasta i dyrekcji ZSP nr 3, młodzież naszej szkoły korzysta z najnowocześniejszych pracowni dydaktycznych: informatycznych, hotelarskiej, gastronomicznej, mechanicznej.

Z okazji 10-lecia integracji odbyła się konferencja naukowa pt. „Formy wsparcia uczniów o szczególnych potrzebach edukacyjnych”, w której głos zabrali m.in. p. Dorota Macander – z Ośrodka Rozwoju Edukacji w Warszawie, p. Tamara Zacharuk – rektor Uniwersytetu Przyrodniczo – Humanistycznego w Siedlcach a także p. Bożena Wyrębiak – dyrektor CKP i p. Piotr Karaś – dyrektor Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Warszawie filia w Siedlcach. Zaproszenie na tę uroczystość przyjęli: pan prezydent Wojciech Kudelski ze swoimi współpracownikami, Mazowiecki Wicekurator Oświaty Mariusz Dobijański oraz dyrektorzy siedleckich szkół, psychologowie, pedagodzy i wielu innych, którym bliskie jest zagadnienie integracji. Jesteśmy przekonani, że integracja jest szansą nie tylko dla uczniów o szczególnych potrzebach edukacyjnych, ale także szansą dla ich pełnosprawnych rówieśników na nauczanie w warunkach przyjaznych i korzystnych dla prawidłowego rozwoju młodzieży.